(Nro. 70.)

GAZETA LWOWSKA

W Poniedziałek Nro. 35. 26. Marca 1821.

Wiadomości zagraniczne.

Włochy.

Listy z Rzymu umieszczone w Dostrzegaczu Austryiackim donoszą, że związek z kraiem Neapolitańskiem iest bardzo ściesniony. Na wszystkich przechodach do Królestwa stoią czaty zatrzymuiące podróżnych i wypytuiące się szczególniey względem pochodu i stanu zbliżaiącego się woyska. Ostatnie wiadomości nadeszłe przez podróżnych z Neapolu zapewniaią, że w Królestwie tem panuie niedostatek pieniędzy; Rząd nie płaci inaczey, iak tylko tak zwanemi *police de banque* (assygnatami do banku), za któremi tenże tylko w bardzo małych summach wypłaca, a które ztąd w publiczności nie maią obiegu. Pożyczka trzech millionów dukatów w sposobie loteryynym odbywa się prawie z musu. Wszyscy Urzędnicy Państwa, pierwsi właściciele dóbr, wexlarze, kupcy podzieleni na klassy, każdy z nich musiał wziąć pewną liczbą łosów po 20 dukatów. Tak n. p. każdy kupiec pierwszey klassy złożyć powinien do kassy za losy 600 dukatów, a drugiey klassy 400. Dodatek do podatku gruntowego Fondiaria oznaczony iest na dwie trzecie części. Nakazano dostawę koni. Kto ma dwa, daie iednego, kto cztery, dwa, kto pięć, trzy. Kto ma więcey nad pięć, zatrzymuie dla siebie tylko trzy. Środki te wzbudzaią wielkie nieukontentowanie osobliwie w Stolicy; zarzucaią Parlamentowi iako są szczególniey uciążliwe dla mieszkańców tegoż miasta, gdy znaczna większość Parlamentu składa się z posiadaczów dóbr, którzy osobiście tym ciężarom niepodlegaią.

Gazeta Wiedeńska w nadzwyczaynym dodatku umieściła następuiące nayświeższe wiadomości o działaniach C.K. woyska we Włoszech.

Głowna kwatera Rieti d. 8. Marca 1821.

Naczelny Wodz Ces. Austryiackiego woyska Jenerał iazdy Baron Frimont odebrał Odezwę Króla Jmci Oboiey Sycylii do Ludów Swoich i ogłosić ie kazał w Prowincyiach tego Królestwa. Kiedy przechodzić miał granice Neapolitańskie, postanowił zawiesić na chwilę poruszenia woyskowe, dla zostawienia poddanym Królewskim czasu, do powzięcia wiadomości o woli ich Monarchy. Oddziały woyska naszego połączone były od kilkunastu dni między Foligno i Terni. Przednia straż stała w Rieti pod sprawą Jenerała Porucznika Wallmoden. Dywizyia Jenerała Porucznika Barona Stutterheim zasłaniała Rzym rozłożona pod Tivoli.

Dnia 4. udzielona została woyskom Neapolitańskim naybliżey woyska naszego stoiącym tak Odezwa Króla, iak owa naczelnie dowodzącego Jenerała Frimonta do Neapolitańczyków, obie te Odezwy rozesłano wraz po Prowincyiach. W przekonaniu o wierności, daleko większey części Ludu Neapolitańskiego, pragnąć nayszczerzey, aby obłąkani poddani mieli wszelką sposobność wrócenia do swoich powinności, kierowano z umiarkowaniem krokami przemocy; ale za nadto herszty buntu zabrnęli, przekonani wewnętrznie o swoiey winie, aby poczuwać się mogli do iakiego obowiązku; zapamiętałość ich pragnie i szuka krwawych ofiar.

Jenerał Wilhelm Pepe połączył od kilkunastu dni większą część swoiey zbroyney siły między Civita Ducale i Aquila; d. 7. ruszył w 10,000 ludzi ku Rieti. Dwie kolumny rozwinęły się na wzgórzach tworzących dolinę Rieti i zagrażały przedniey straży Jenerała Majora Barona Geppert otoczeniem oneyże; wraz ukazała się w prostym kierunku od Civita Ducale ku Rieti posuwaiąca się kolumna.

Poruszenia tych różnych oddziałów woyska były należycie wyrachowane, stanowiska do zaczepnego działania dobrze wybrane, a lekkie woysko nasze nie myślało, aby oddziały te iako nieprzyiaciele przeciwko niey posuwały się, gdy dotąd tylko głosem pokoiu do nich

)(

przemawiano. Mocny ogień ze strony Neapolitańczyków przekonał, że chcą woyny.

Potyczka zaczęła się w południe. Nacieranie ze strony nieprzyiacielskiey było boiaźliwe Jenerał Porucznik Hrabia Wallmoden, kazał odwodowi obozuiącemu pod Casa Vincentini ruszyć na pomoc Jenerałowi Baronowi Geppert, i na obie boczne kolumny nieprzyiaciela, uderzyć nierównie z mnieyszą siłą. Neapolitanie niekorzystaiąc z dobrego położenia swoiego puścili się w góry. Głowna kolumna cofnęła się do Civita Ducale i opuściła pograniczne miasto swoiego territorium o godz. 10. w wieczor, zrabowawszy ie wsprzódy.

Przednia straż nasza zaięła natychmiast to miasto, a mieszkańcy przyięli woysko nasze iak oswobodzicieli.

Strata ze strony woyska naszego wynosi 50 częścią zabitych, częścią ranionych. Między zabitymi żałuie woysko straty Kapitana Schmidt z 7go batalionu strzelców. Baron Pfeil, Rotmistrz w pułku huzarów Króla Angielskiego, raniony lekko, a niebezpieczniey Porucznik Braun z 1. batal. strzelców.

Wraz z posuwaniem się nieprzyiacioł ku Rieti, ruszył się także oddział 3,000 ludzi z Leonessy ku stanowisku Pułkownika Barona Schneider dowodzącego 3cim batalionem strzelców, pod Pie di Lugo. Po krótkiey rosprawie zmuszeni zostali do ucieczki zostawiwszy kilkunastu zabitych i ranionych. Dostało się w ręce nasze wielu ieńców, między tymi Kapitan ze Sztabu Jeneralnego Jenerała Pepe, tudzież iedno działo i kilkanaście wozów z amunicyią.

Noc przyspieszyła odwrot i nieład powiększyła. Liczba przechodzących na stronę naszą pomnaża się co godzina i wszystko przekonywa, że ani mieszkaniec kraiu, ani żołnierz, niechcą dzielić szaleństwa kilku rokoszanów.

Stacyie z Rzymu do Neapolu są: Pierwszy dzień pochodu: Rzym, Albano, Aricia czyli la Ricia Gensano. Drugi: Veletri Cisterna, gdzie się zaczynaią sławne moczary: tu na całey drodze aż do Terracina nie ma nic tylko same domy pocztowe, na stronie góry; trzeci i mocny dzień pochodu. Zostawiwszy Terracina w tyle idąc kilka godzin, znayduiemy odmienny klimat i inną naturę: n. p. drzewa pomaranczowe okryte owocem i t. p. Nakoniec przebywamy granicę około małego portu Torre de Confini przechodziemy przez Fondi i Itri, i przybywamy nareszcie do Mole di Gaeta. Tu iest port, widać właściwe miasto Gaetę małą godzinkę po prawey stronie; otoż to czwarty dzień pochodu. Daley idzie droga przez Garigliano, Sesta do Kapui, a ieżli chcemy koniecznie zdążyć i do Aversa; piąty dzień; z Aversa do Neapolu iest tylko półczwartey godziny drogi.

Portugaliia Brazyliia i Algarbiia.

Dziennik Paryzki z d. 27. Lutego zawiera dalsze wiadomości względem posiedzeń Stanów (Cortes) zgromadzonych w Lizbonie w d. 7. 8. i 9. t. m. Kommissyia upoważniona do ułożenia fundamentalnych praw Konstytucyi przełożyła iuż część swoiey roboty. Umieszczemy swoiego czasu artykuły teyże, skoro zostaną przyięte, pozwalamy sobie tylko powiedzieć, iż ieżeli tak będą przyięte iak ie przełożono, Konstytucyia Portugalska będzie nierównie demokratycznieysza iak Hiszpańska i Neapolitańska. — Powstały mocne rozprawy względem pytania, czyli wszystkie wyroki Stanów, aby otrzymały moc prawa potrzebuią sankcyi Królewskiey. P. Negrao popierał to zdanie, któremu sprzeciwiał się P. Carvalhe. Ostatni twierdził (iak wszyscy Rewolucyioniści) że Władztwo iest w Narodzie, który dosyć udzielił mocy Stanom, do zaprowadzenia odmian i praw, iakie za stosowne osądzą i takowe do zatwierdzenia Królewskiego tylko tak dalece maią przekładać, ileby tego uznały potrzebę. Wielu z zgromadzenia okazało iawnemi oznakami przyzwolenie, że są tego samego zdania, które nakoniec z nieiakiemi odmianami przyięto. W iednem z pomienionych posiedzeń uczyniono przełożenie Zgromadzeniowi, aby postanowić coś względem usług, nagród i dalszego losu Officerów Angielskich, służących w woysku Portugalskiem a znayduiących się ieszcze w kraiu. — Jeden z Deputowanych wniosł, aby włożyć sekwestr na dobra tych Ministrów Portugalskich, którzy, iak mówił, usiłowali przeszkodzić postępowi sprawie oyczystey; twierdził, iż wielu z tych Ministrów, zebrało się w tym celu w Paryżu a nawet wysłali Pełnomocnika do Laybachu. Inny Deputowany zwrócił uwagę zgromadzenia, iż chociaż iest pewność tych faktów pod względem moralnym, niedostaie atoli dowodów prawnych. Stosownie więc do tego odesłano wniosek ten do Rejencyi z zaleceniem, wystarania się potrzebnych dowodów, by poźniey przedsięwziąć można środki przeciwko tym dyplomatykom, którzy się w tey mierze okażą winnymi.«

Z Lizbony d. 14. Lutego. — Na posie-

dzeniu 12. t. m. Stany słuchały zdania sprawy Kommissyi upoważnioney do ułożenia fundamentalnych zasad Konstytucyi. Zdawca sprawy rzekł między innemi: Kommissyia nieczerpała swoich zasad fundamentalnych z prawa publicznego lecz iedynie z prawa narodu Portugalskiego, które iuż przed 600 łaty uznało Władztwo Narodu, prawo posiadania Reprezentantów Ludu i — wolność prassy. — Na tem samém posiedzeniu przełożono proiekt adresu do Króla, w którym wyrażaią sposob myślenia, wierney przychylności do Jego Osoby i iego dostoynego Domu i proszą Jego Królewskiey Mości, aby zaszłe poruszenia i zapadłe uchwały zatwierdził, przyczem obiawiaią życzenie swoie Królowi, aby Deputowani przybydź mogli z Brazylii do Lizbony i byli uczęstnikami pracy Stanów.

Hiszpaniia.

Dziennik Paryzki zawiera z d. 2. t. m. następuiące wiadomości datowane z Madrytu pod d. 16. Lutego. »W nocy z d. 17. na 18. Lutego pensyionowany Pułkownik Don Domingo Canales zabity został narzędziem ostrém i kończatem. Patrol milicyi Narodowey napodkawszy po nieiakiey chwili tego zaboystwa cztery osoby, będące na ulicy Cantaranos, gdzie słyszeć się dał wystrzał z broni, poymał te osoby i stawił ie przed Regidorem Don Eusebio Balbi. Stosownie do zeznania iednego z tych uwięzionych obowiązany był urzędnik przedsięwziąc śledztwo w domu, położonym przy ulicy San Bernardo, iakoby własnym tegoż Pułkownika. W rzeczy samey znaleziono tamże człowieka rodem z Toledo, nazwiskiem Santos Fuentes wraz z trzema kobietami, zaiętemi praniem kurtki zaboycy, zbryzganey krwią iego ofiary. Zeznania kobiet przekonywały o zbrodni tego człowieka. Cztery owe uwięzione osoby odprowadzono do więzienia mieyskiego pod zasłoną oddziału z pułku Almansa. Ponieważ od dni kilku rozchodziły się wieści, że Pułkownik Canales szczególniey przyłożyć się miał do aresztowania osob zgromadzonych w nocy na 5. Lutego (w Prado) pod Madrytem, zatem są powody do wierzenia, że zabicie iego nastąpiło w skutek politycznego występku, a nawet gdy opatrzywano zwłoki Pułkownika znaleziono w kieszeniach wszystkie pieniądze, które zabity miał przy sobie. — Dnia 18. Lutego o godzinie 4 aresztowano pewnego Kommissarza nazwiskiem Ortega w iego własnym domu, który iuż dawniey zawikłany był w sprawę o uczestnictwo do spisku. — Małe miasteczko Aravala pod Madrytem za bramą Toledzką służyło za zwyczayne mieysce zgromadzania się owym osobom, które ze swoiemi stronnikami chciały rozszerzyć związek w Madrycie. Milicyia narodowa Madrycka uwięziła na d. 12. Lutego dwie z tych osob, które się iey pokazały bydź podeyrzanemi, ieden z uwięzionych zeznał, iż przypadkowo zaiechał do domu gościnnego blisko bramy Toledzkiey, drugi mienił się bydź służącym Xięcia Frias.« — List z Herrera donosi, że Abuelo zachorował, i że prytrzymano także iego piątego towarzysza. Przy śledztwie, okazało się, iż mieli bardzo umiarkowaną przy sobie summę bo tylko 1800 realów.— Sprawa gwardyi przyboczney bierze surowy obrot. Major i pierwsi szefowie, wszyscy prawie gefreytry, kadeci i t. d. tego korpusu są uwięzieni i oskarzeni iako sprawcy ostatnich rozruchów. Trzech z tych oskarzono także, że mieli wołać: »Precz z Konstytucyią!« Postępowanie rozpoczyna się w Sądzie pierwszey instancyi, co ma znaczyć, że sprawie tey, chcą nadadź wielką wagę, ponieważ odmówiono oskarzonym prerogatywy, podlegania sądowi woyskowemu własnego ich korpusu. Inni żołnierze gwardyi, którzy opuścili chorągwie swoie i protestowali się przeciwko postępowaniu swoich towarzyszów, są puszczeni na wolność. — Kupy rozboyników pomnażaią się na wszystkich punktach Państwa. Z Orense w Galicyi donoszą, iż nie można zbliżyć się ku miastu aby nie bydź napadniętym. W okolicy Sarragossy zaięte są milicyie nieustannie ściganiem rozboyników, pokazuiących się tak licznie, iakich pierwey niewidziano.

Dziennik Konstytucyionista będący pod redakcyią P. Mora zupełnie ustał; lecz wychodzi teraz w Madrycie mały Dziennik w ięzyku Francuzkim pod tytułem: Le Constitutionell; wydawcą iego ma bydź sławny Bousquet-Dechamps.

Gazeta Quotidienne zawiera z Madrytu z d. 20. Lutego: »Podług ostatnich buletinów względem zdrowia Królewskiego, nie zdaie się bydź rzeczą istotną, aby Król był obecny na uroczystem otworzeniu Stanów maiącém nastąpić w d. 1. Marca. Mowią o prawie wyiątkowem, które przełożone bydź ma na pierwszem posiedzeniu, aby w niektórych przypadkach (zapewnie w sprawach przeciwko nieprzyiaciołom systematu konstytucyynego) odstąpić można formy przepisaney prawem. Jockeya i tambora gwardyi, znaleziono zabitych nożami w nayodległeyszey dzielnicy miasta. Wszystkie te zaboystwa nietylko pogrążaią umysły w mieście, ale wiele rodzin, odwlekaiących opuścić

Madryd przedsiębierą środki do nayprędszego odiazdu. Liberaliści korzystaią z tych nowych nieszczęść, i iak mówią »przypisuią ie bezkarności morderców Ludu.« Sprawa przeciwko gwardyi iest mocno popierana. Prawie wszyscy Officerowie znakomitsi są aresztowani; że postępowanie rozpoczęte iest w pierwszey instancyi, niesprawiedliwość taka oburza wszystkich nayoboiętnieyszych, ponieważ podług praw woyskowych powinni bydź sądzeni przez osoby woyskowe własnego ich korpusu. Prawda okaże się prędzey lub poźniey a teraz nawet iuż uznaia, że wieczorem dnia 5. pełnego taiemnicy, bez szlachetnego poświęcenia się gwardyi Królewskiey byłby Madryt widownią wielkiey katastrofy.«

Gazeta Francyi zawiera z Madrytu z d. 23. Lutego: »Od nocy z d. 17. na 18. Lutego, w którey zabito Pułkownika Canales, każdego wieczora kuszono się zabić kogoś lub zelżyć; wypadkom tym towarzyszyły mniey więcey rzeczywiste okoliczności. Wszyscy prawi mieszkańcy drzą z boiaźni, ponieważ żadnego prawie nie masz bezpieczeństwa, co przypisuią powszechnie gnusności policyi mieyskiey. — Dnia 15. Lutego zaszły rozruchy w Uniwersytecie Toledzkim. Uczniowie będący za konstytucyią zaczęli nucić pieśni patryiotyczne, przeciwnicy nie mogąc tego cierpieć, niechcieli im dozwolić śpiewać. Wszczęła się pomiędzy obu stronami walka, i trwała, dopóki nie nadeszła wezwana straż. Z wielką pracą udało się woysku odiąć broń, w którą opatrzeni byli uczniowie. Naczelnik polityczny udał się do Uniwersytetu gdzie kazał aresztować 6 uczniów.«

Podług wiadomości z Madrytu z d. 20. Lutego używał Król zwyczayney swoiey przeiaźdźki. Zasłona iego składa się ze 4 sierżantów pełniących służbę gwardyi przyboczney i 20 szeregowych; po stronie prawey iechał Pułkownik po lewey Kapitan z koniuszem.

Z Madrytu d. 22. Lutego. — Pierwsze zgromadzenie przygotowawcze do otworzenia Stanów odbyło się dzisiay przy licznie zebraney publiczności. Prezydent nieustaiącey Kommissyi starał się przy tey sposobności okazać w mowie swoiey, że Kommissyia według sił swoich dokładała starań dla dopełnienia powierzonego iey obowiązku i temi zakończył słowy: »Teraźnieysze położenie Narodu i całey Europy wywaga silnych, mocnych i dzielnych środków; tymczasem nic nieździoła się oprzeć światłey gorliwości, stałości i ostrożności Reprezentantów Narodu Hiszpańskiego, których iedynem celem iest, szczęście i pomyślność ich drogiey Oyczyzny. Sekretarz D. Coalo odczytał 112. i 116. artykuł konstytucyi i 20. artykuł ustawy względem wewnętrznego składu Stanów iakoteż imienny spis Deputowanych, zmarłych podtenczas i mieysca tych przez innych zastąpione. Poczém wyznaczono Kommissyię z pięciu Członków do rozpoznania pełnomocnictw Deputowanych Amerykańskich i odroczono drugie przygotowawcze posiedzenie na d. 25. t. m.

Do Baionny przybyli nowego rodzaiu emigranci, mianowicie 10 do 12 wieśniaków, którzy należeli do zamierzonego powstania przeciwko Rządowi konstytucyynemu w Prado, a którzy szczęściem uszli aresztowania.

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

Dnia 23. Lutego Lord Kanclerz, Hrabia Shaftesbury i Lord Rodesdale iako Kommissarze Króla Jegomości złożyli w Izbie Wyższey Sankcyią Królewską bilu względem roczney pensyi Królowey. Na tém samem posiedzentu przełożył Hrabia Donoughmore kilka petycyy swoich ziomków Katolików Irlandzkich proszących o emancypacyią i zwrócił uwagę, iż dzisiay składa te petycyie w nowem i wzmocnionem zaufaniu; ponieważ zasiada na Tronie Xiążę, który względem tych pytań niezdaie się mieć skrupułów sumienia, które iego wysokiego Oyca wstrzymywały zadosyć uczynić zupełnie żądaniom Katolików. Lord Donoughmore naznaczył d. 8. Marca iako dzień, w którym chciał rozwinąć swóy wniosek względem emancypacyi Katolików.

Multany i Wołoszczyzna.

List z nad granic Multan z d. 17. Marca. — Podług wiadomości teraz właśnie nadeszłych, za które wszelako ręczyć nie można, Xiąże Ypsylanti, wyruszył z Jass na czele przeszło 4,000 ludzi i przedsięwziął swóy pochód przez Fokszany; gdy ta droga prowadzi do Wołoszczyzny, zapewne zechce się z Teodorem Sludzier połączyć. Ypsilanti dał swoiemu woysku chorągwie kazawszy ie wprzódy poświęcić. Sami Multanie należą bardzo mało do tamecznych wypadków. — Mówią, że 14,000 Turków wkroczyć miało do Braili (Ibraiłowa), iednak ze wszech miar tak ze względu jeograficznego położenia iak i ustawowy woyskowey w Turczech, podpada to wątpliwości i w istocie na wiarę nie zasługuie.

Redakcyia F. Krattera. — Drukiem J. Pillera.

NADZWYCZAYNY DODATEK

do Numeru 70/35 Gazety Lwowskiey.

Oto są bliższe szczegóły potyczki zaszłey na d. 7. Marca pod Rieti między C. K. przednią strażą będącą pod dowodztwem Jenerała Porucznika Wallmoden a korpusem Neapolitańskim pod sprawą Jenerała Wilhelma Pepe.

Podług udzielonych iuż wiadomości o położeniu C. K. woyska, większa część dywizyi Jenerała Porucznika Wallmodena stała pod Casa Vincentini a brygada Jenerała Majora Gepperta zaymowała Rieti i utrzymywała posterunki ku drodze idącey z Civita Ducale. Brygada ta rozłożona była wtenczas w sposobie następuiącym: Rieti zaymował 10ty batalion strzelców, 7my batalion osadził klasztor Kapucyński na przodzie leżący i górę Kapucyńską; na lewym boku, na wzgórzach ku Castel Franco stał oddział 11go batalionu strzelców; reszta tego batalionu i pierwszy batalion koczowały przed Rieti; drogę z Civita Ducale zasłaniał oddział huzarów Króla Angielskiego dowodztwa Majora Fakh i dywizyia lekkich dragonów Cesarza pod sprawą Pułkownika Hrabiego Coudenhofen.

W Casa Vincentini stały na odwodzie dwa bataliony Xięcia Franc. Karola; dwa bataliony piechoty Cesarza i batalion Warasdyński St. Georger, z dwóma bateryiami artyleryi.

Jenerał Pepe zdawał się iuż od kilku dni zbierać woysko swoie po większey części pod Civita Ducale; oddział, zapewne trzy bataliony 12 pułku liniiowego, tworzyły iego prawe skrzydło w górach Cantalice.

Dnia 7. rano wyruszył on, i posuwał się z główną swoią siłą ku Casa Napoli na drodze z Civita Ducale; wysłał ztąd kilka batalionów w prawo ku Castel Franco na lewy bok Jenerała Majora Gepperta, a sześć batalionów przeciwko prawemu bokowi wzdłuż Velino aż po za Casate, aby otoczyć Rieti od drogi idącey z Rzymu.

Mocna kolumna środkowa ukazała się wnet na drodze i wzgórzach na przeciwko góry Kapucyńskiey, lecz dopiero o godzinie 11 wysłane oddziały rozpoczęły mocny ogień z naszemi posterunkami w dolinie przed Rieti, wsparte dwóma działami, które przeciągnęły pod Casa Napoli, aby ostrzelać nasz oboz pod Rieti.

Nieprzyiaciel rozłożony był korzystnie na wzgórzach i miał sposobność rozpocząć ogień bardzo skutecznie, który posterunki nasze z naywiększą stałością prawie dwie godzin nań odpowiadaiąc wytrzymały nie ustąpiwszy na krok swoiego stanowiska; przekonano się wraz, że nieprzyiaciel posłał na prawy bok brygady Gepperta kolumnę, która spuścić się mogła ze wzgórza od Belvederu ku Porta romana Rieti, słabo osadzoney.

W śród tych okoliczności, Jenerał Porucznik Hrabia Wallmoden kazał wyruszyć odwodowey kolumnie z Casa Vincentini, gdzie pozostał tylko batalion Xięcia Franc. Karola. Drugi batalion Xięcia Franc. Karola wyszedł mianowicie przeciwko Rieti w kierunku drogi idącey z Rzymu, aby na przypadek uderzenia na Porta romana wziąć nieprzyiaciela z boku.

Oddział lekkich dragonów Cesarza z konną bateryią artyleryi, dwa bataliony piechoty Cesarza, batalion Warasdyński St. Georger, wyruszyli drogą z Terni ku Rieti.

O godzinie 12 stanęły woyska na oznaczonych punktach; — Major D'Aspre otrzymał rozkaz, posunąć się z dwóma batalionami Cesarza przeciwko wzgórzem Castel Franco na naszem lewym boku, na którym nieprzyiaciel zaczął przeciwko posterunkom strzelców nacierać z siłą. Zaięto szybko wzgorza, w iedney chwili wstrzymano nieprzyiaciela i wnet go spędzono. — Oddziały iego cofnęły się częścią w góry ku Cantalice, częścią ku Rufino, ścigane od pułku piechoty Cesarza, którą wspierał batalion Warasdyński.

Poruszenie to, i ogień 3 dział bateryi konney artyleryi, którey Jenerał Major kazał stanąć przed Rieti, rozstrzygły niebawem potyczkę i odwrót nieprzyiaciela. Dwie kompanii 7 batallionu strzelców, opuściwszy górę Kapucyńską, zdobyły nie bez mocnego natężenia i ze stratą walecznego Kapitana Schmidla na przeciw leżące wzgórza, i wprawiły nieprzyiaciela w nieład, za którym Jenerał Major Geppert z oddziałem huzarów Króla Angielskiego i lekkich dragonów Cesarza tudzież z 1szym i 11tym batalionem strzelców udał się w pogoń.

)(

Major D'Aspre puścił się nie wstrzymanie przez St. Rufino ku Civita Ducale i na wzgórzach przed tem miastem połączył się z Jenerałem Majorem Geppert który posuwał się gościńcem.

Lewe skrzydło kolumny nieprzyiacielskiey wstrzymane w dalszem posuwaniu się przez nadeyście batalionu Xięcia Franc. Karola, zaczęło cofać się przez wzgórza pod Casate, a potém przez dolinę Velino w poiedyńczych rozrzuconych kupach; gonił za niemi oddział iogo batalionu strzelców; nakoniec znalazły schronienie za Velino.

W tém zdarzeniu poymano Kapitana sztabu jeneralnego, wysłanego przez Jenerała Pepe dla cofnienia tey kolumny. Wieczor położył koniec potycze, lecz w nocy ieszcze musiał nieprzyiaciel opuścić Civita Ducale, które nasze zaięły posterunki.

Straciliśmy 1 Officera trzech mamy ranionych i szeregowych 50 częścią zabitych częścią rannych.

Nieprzyiaciel musiałby był wielką ponieść stratę w ieńcach, gdyby się nie był ratował nagłą ucieczką, i gdyby pogoń za nim dla zbyt trudnego położenia nie była zostawioną piechocie.

Jenerał Porucznik Hrabia Wallmoden chwali uprzednio światłe kierowania obrotami Jenerała Majora Barona Gepperta, postępowanie batalionów strzelców i ich dowodzców, Majora Fackh, Rotmistra Pfeil z pułku huzarów Króla Angielskiego; Pfeil został lekko ranny; — Majorowi D'Aspre daie świadectwo światłey i skuteczney działalności, nadto zastrzega sobie donieść poźniey o tych którzy mieli sposobność popisania się szczególnieyszym sposobem.

Nieprzyiaciel w samych początkach ataku zdawał się mieć dosyć odwagi, lecz wytrwałość naszego chociaż z razu bardzo nielicznego woyska, znużyła go w krótce, a gdy woysko nasze przeszło do działania zaczepnego chwiał się w odporze i wnet pierzchał z pospiechem.

Wielu zbiegów nieprzyiacielskich, przybywaiących do naszych czat zapewnia o powszechnie panuiącey niechęci.

W krótce możemy spodziewać się wiadomości o rezultatach następnego silnego działania woysk naszych.